

EU-retten er til hinder for, at en national øverste domstol, efter en appel i lovens interesse iværksat af chefanklageren, fastslår, at en anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af en lavere retsinstant er ulovlig, med den begrundelse, at de forelagte spørgsmål ikke er relevante og nødvendige for afgørelsen af tvisten i hovedsagen

På grundlag af princippet om EU-rettens forrang skal en national ret se bort fra enhver national retspraksis, som indebærer en tilsidesættelse af dens mulighed for at forelægge Domstolen et spørgsmål

En dommer ved Pesti Központi Kerületi Bíróság (kredsdomstolen for det centrale Pest, Ungarn) behandlede en straffesag mod en svensk statsborger. Under efterforskningsmyndighedens første afhøring af ham blev den senere tiltalte, som ikke havde kendskab til det ungarske sprog, og som fik bistand fra en svensksproget tolk, informeret om mistanken mod ham. Der forelå imidlertid ingen oplysninger om, hvordan tolken blev udvalgt, og hvordan den pågældendes egnethed blev kontrolleret, eller hvorvidt de kunne forstå hinanden. Der findes nemlig ikke noget officielt register over oversættere og tolke i Ungarn, og det er ikke i den ungarske lovgivning præciseret, hvem der kan udpeges hertil under straffesager eller efter hvilke kriterier. Ifølge den forelæggende ret var hverken advokaten eller retten i stand til at efterprøve kvaliteten af tolkebistanden. På denne baggrund var den forelæggende ret af den opfattelse, at der kunne være tale om en krænkelse af den pågældende persons ret til at blive informeret om sine rettigheder og ret til et forsvar.

Således besluttede denne ret at forelægge Domstolen spørgsmål om, hvorvidt den ungarske lovgivning var forenelig med direktiv 2010/64¹ om retten til tolke- og oversætterbistand i straffesager og med direktiv 2012/13² om ret til information under straffesager. I tilfælde af manglende overensstemmelse ønskedes det endvidere oplyst, om straffesagen kunne fortsættes som udeblivelsessag, idet sagen i henhold til ungarsk ret i visse tilfælde kan pådømmes som sådan, når den tiltalte udebliver fra retsmødet.

Efter denne oprindelige forelæggelse for Domstolen traf Kúria (øverste domstol, Ungarn) afgørelse i en appel i lovens interesse, som var iværksat af den ungarske chefanklager til prøvelse af forelæggelsesafgørelsen, og fastslog, at denne afgørelse var ulovlig, uden dog at påvirke retsvirkningerne heraf, med den begrundelse, at de forelagte spørgsmål ikke var relevante og nødvendige for afgørelsen af den pågældende tvist. Af de samme grunde som dem, der lå til grund for afgørelsen fra Kúria (øverste domstol), blev der indledt en disciplinærsag, som i mellemtiden blev trukket tilbage, mod dommeren ved den forelæggende ret. Da dommeren ved den forelæggende ret rejste tvivl om, hvorvidt en sådan disciplinærsag og afgørelsen fra Kúria (øverste domstol) var i overensstemmelse med EU-retten, og om indvirkningen heraf på straffesagen i hovedsagen, indgav han i denne henseende en supplerende anmodning om præjudiciel afgørelse.

Domstolens bemærkninger

¹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/64/EU af 20.10.2010 om retten til tolke- og oversætterbistand i straffesager (EUT 2010, L 280, s. 1).

² Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/13/EU af 22.5.2012 om ret til information under straffesager (EUT 2012, L 142, s. 1).

For det første fastslår Domstolen (Store Afdeling), at **samarbejdsordningen mellem de nationale domstole og Domstolen**, som er fastlagt ved artikel 267 TEUF, er til hinder for, at den nationale øverste domstol, efter en appel i lovens interesse, fastslår, at en anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af en lavere retsinstant er ulovlig, uden at påvirke retsvirkningerne af forelæggelsesafgørelsen, med den begrundelse, at de forelagte spørgsmål ikke er relevante og nødvendige for afgørelsen af tvisten i hovedsagen. En sådan legalitetsprøvelse svarer nemlig til den prøve, som Domstolen foretager for at afgøre, om en anmodning om præjudiciel afgørelse kan antages til realitetsbehandling, hvilken prøve Domstolen har enekompetence til at foretage. En sådan konstatering af ulovlighed kan endvidere dels svække autoriteten af de svar, som Domstolen giver, dels begrænse de nationale retters udøvelse af deres kompetence til at indgive en præjudiciel anmodning til Domstolen og kan følgelig begrænse den effektive domstolsbeskyttelse af de rettigheder, som borgerne har i henhold til EU-retten.

Princippet om EU-rettens forrang kræver under sådanne omstændigheder, at en lavere retsinstant ser bort fra en afgørelse fra den øverste domstol i den pågældende medlemsstat. Denne konklusion ændredes ikke af den omstændighed, at Domstolen efterfølgende eventuelt kan træffe bestemmelse om, at de præjudicielle spørgsmål, som denne lavere retsinstant har forelagt, ikke kan antages til realitetsbehandling.

For det andet fastslår Domstolen, at **EU-retten er til hinder for, at der indledes en disciplinærsag mod en national dommer for at have forelagt Domstolen et præjudicielt spørgsmål**, idet selve udsigten til at blive udsat herfor kan skade den orden, der er fastsat i artikel 267 TEUF, og dommerens uafhængighed, som har væsentlig betydning for, at denne orden er velfungerende. En sådan disciplinærsag kan endvidere afholde samtlige nationale retter fra at indgive præjudicielle anmodninger, hvilket kan bringe den ensartede anvendelse af EU-retten i fare.

Endelig og for det tredje behandler Domstolen de forpligtelser, der i medfør af direktiv 2010/64 påhviler medlemsstaterne i forhold til tolkning og oversættelse i straffesager. Medlemsstaterne skal i denne henseende træffe konkrete foranstaltninger for – for det første – at sikre, at den tolkning og oversættelse, der ydes, er tilstrækkelig til, at den mistænkte eller tiltalte forstår den sigtelse eller tiltale, der er rejst mod vedkommende. Oprettelsen af et register over uafhængige tolke og oversættere udgør i denne henseende et middel til at opnå dette formål. For det andet skal de foranstaltninger, som medlemsstaterne træffer, gøre det muligt for de nationale retter at efterprøve, at tolkebistanden er af en tilstrækkelig god kvalitet, for at sikre en retfærdig rettergang og udøvelsen af retten til et forsvar.

Efter denne efterprøvelse kan den forelæggende ret – på grund af en utilstrækkelig tolkebistand, eller såfremt det er umuligt at bestemme kvaliteten heraf – fastslå, at en person ikke er blevet informeret om den tiltale, der er rejst mod vedkommende, på et sprog, som denne forstår. Under sådanne omstændigheder er direktiv 2010/64 og direktiv 2012/13, sammenholdt med retten til et forsvar som omhandlet i artikel 48, stk. 2, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, til hinder for, at straffesagen fortsættes som udeblivelsessag.

BEMÆRKNING: Gennem en præjudiciel forelæggelse kan retterne i medlemsstaterne i forbindelse med retssager, der verserer for dem, forelægge Domstolen spørgsmål vedrørende fortolkningen af EU-retten eller gyldigheden af en EU-retsakt. Domstolen træffer ikke afgørelse i den nationale retstvist. Det tilkommer den nationale ret at afgøre sagen i overensstemmelse med Domstolens afgørelse, der på tilsvarende måde er bindende for andre nationale retter i sager vedrørende en tilsvarende problemstilling.

Dette er et ikke-officielt dokument til mediernes brug og forpligter ikke Domstolen.

[Dommen](#) offentliggøres på webstedet CURIA på afsigelsesdagen.

Kontakt i Kontoret for Presse og Information: Gitte Stadler ☎ (+352) 4303 3127

Billeder fra domsafsigelsen er tilgængelige via »[Europe by Satellite](#)« ☎ (+32) 2 2964106